

חינוך בפרשה - תצוה

בגדי קודש הם

בגדים אינם מעטפת וכיסוי לגוף בלבד. בגדיו של האדם הם סמל למהותו ותג זיהוי לאופיו, השתייכותו, ורמתו החברתית. בימינו, כאשר נחשולי ענק מאיימים לטשטש גבולות ולהפיל חומות הביצור, מסייעות בגדינו להיאחז בדרכי אבות. יש להסביר זאת, למען ידע הדור הצעיר להעריך את עיקרון הלבוש היהודי.

הקב"ה מייעד את אהרן ובניו למשרת כהונה, ומצוה וְעֲשִׂיתָ בְּגְדֵי קֹדֶשׁ... לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. קדושת הכהונה תלויה בלבישת הבגדים. לא ל'כבוד ותפארת' בלבד, אלא תנאי לקדושת העבודה. עה"פ וְעָשׂוּ אֶת בְּגְדֵי אֶהָרֹן לְקֹדֶשׁוֹ - לְכֹהֲנָיו לִי, כתב רש"י 'לקדשו, להכניסו בכהונה, על ידי הבגדים'. חז"ל למדו (זבחים י"ז) 'בזמן שבגדיהם עליהם - כהונתם עליהם, אין בגדיהם עליהם - אין כהונתם עליהם'. ומדוע ה'חיצוניות' פוסלת?

כתב על כך בעל החינוך (מצוה צט) "משורשי המצוה... האדם נפעל לפי פעולותיו... השליח המכפר (הכהן) צריך 'להתפיס' כל מחשבותיו וכוונתו אל העבודה. על כן ראוי ללבוש בגדים מיוחדים אלה, שכשיסתכל בכל מקום שבגופו מיד יהיה נזכר ומתעורר בלבו לפני מי הוא עובד." הלוּבֵשׁ בְּגָדֵי יְרֵאֵי-שָׁמַיִם מוֹשַׁפֵּעַ עַל יָדָם בְּהַלִּיכוֹתָיו לטובה מעצם הלבישה. מלכי ארץ דורשים מחייליהם ללבוש מדים, שיעידו לכל רואיהם כי משועבדים הם למלכם, ואף להזכיר לחייל עצמו על ההנהגה הנדרשת ממנו, כמייצג את מלכו! לא נכבדות בלבד אופפת את השוטר במדיו, השופט בגלימותיו והימאי במקטורנו, כי גם הצהרה למחויבות למשימה.

שאל אחד המשכילים את הרה"ק רבי בונים מפשיסחה זי"ע, "מה לבש אברהם אבינו?". כוונתו היתה ללעוג, כי ברור שאברהם אבינו לא לבש קפוטה ושטריימל. הביט הצדיק בבגדים המודרניים של יהודי מסכן זה, והשיב בחכמה, "בכל מקום בו עבר אברהם והתגורר, אור כשדים וחרן, אזורי ארץ כנען שונים, מצרים ופלישתים, הביט סביבו לראות מה לובשים הגוים המקומיים, והקפיד להתלבש דווקא באופן שונה." הרבי למדו ש'אברהם העברי', כדברי המדרש 'כל העולם כולו מעֵבֶר אחד - והוא מעֵבֶר אחד', הניח תשתית לעם היהודי, הוא קבע 'עיקרון הנבדלות'. המטרה היא להיות שונה! השוני משמרנו ומקדשנו!

רבי יוחנן קרא לבגדיו 'מְכַבְּדֵי' (ב"ק צב) כי מוכיחים על נכבדותו של אדם בעיני עצמו, וכך יראוהו הבריות. ילד הלוּבֵשׁ בְּגָדִים עִם סַמְלִים מַעֲוֵלִים הַטְלוּוִיזִיָּה וְהַבִּידוּר יְחוּשׁ מְשִׁיךְ ל'עולם הזה'. ואילו אמא המסבירה לְבָנָה 'אצלנו לא קונים ילקוט ומעיל עם דמויות אלו!' קובעת בנפשו שאנו 'מעֵבֶר אחר!' הפסול במכנס ג'ינס אינו בצבעו או בסוג הבד, אלא בכך שהוא מהווה סמל וסטטוס בקרב הגויים. עלינו להיות שונים מסמליהם ועקרונותיהם מהם. הצבעים הבולטים ב'לבוש חרדי' הם שחור ולבן, ולא בכדי. הללו רומזים על תפיסת עולם חדה ולא מתפשרת. 'כל צבעי הקשת' מסנוורים ומטשטשים את קווי הגבול המתוחים בין קודש לחול ובין ישראל לעמים. כמרחק בין אור לחושך, כך המרחק בין ישראל לעמים, וכך יש להשאירו!

בגדים מהוים מיתוג. חברה חלשה מנסה לשפר מעמדה ותדמיתה בהחלפת מיתוג ושינוי חזות. עם ישראל לא זקוק לחידוש! ב"ה אנו חברה מנצחת ונצחית, ויציבות המיתוג ושימורו מוכיחים זאת! על בנינו להתפאר בשרשרת הנמשכת אלפי שנים, והלבוש השורשי מסייע להמשכיותה. בדור בו הכל 'חד פעמי' נבוב וחלול, יש להעריך קביעות והמשכיות.

בהצלחה בעבודת הקודש!

יחיאל מיכל מונדרוביץ'

להארות והזמנות: 123ymm@gmail.com